

«DESIDERIO DESIDERA VI»

CARTA APOSTÒLICA DEL PAPA FRANCESC
Col·lecció Documents del Magisteri. Ed. Claret

La Litúrgia: L'“avui” de la història de la salvació

2. “Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió!” (Lc 22,15). Les paraules de Jesús amb les quals inicia el relat de l'últim Sopar són el mitjà pel qual se'ns dona la possibilitat sorprenent d'entreveure la profunditat de l'amor de les Persones de la Santíssima Trinitat cap a nosaltres.

3. Pere i Joan havien estat enviats a preparar allò que era necessari per a poder menjar la Pasqua, però, mirant-ho bé, tota la creació, tota la història –que finalment estava a punt de revelar-se com història de salvació– és una gran preparació d'aquell Sopar. Pere i els altres són en aquesta taula, inconscients i, tanmateix, necessaris: tot do, per tal de ser així, ha de tenir algú disposat a rebre'l. En aquest cas, la desproporció entre la immensitat del do i la petitesa de qui el rep és infinita i no pot deixar de sorprendre'ns. No obstant això – per la misericòrdia del Senyor – el do es confia als Apòstols perquè sigui portat a tots els homes.

4. Ningú no es va guanyar el lloc en aquest Sopar, tots van ser convidats, o, millor dit, atrets per l'ardent desig que Jesús té de menjar aquesta Pasqua amb ells: Ell sap que és l'Anyell d'aquesta Pasqua, sap que és la Pasqua. Aquesta és la novetat absoluta d'aquest Sopar, l'única i veritable novetat de la història, que fa que aquest Sopar sigui únic i, per això, “últim”, irrepetible. Tanmateix, el seu desig infinit de restablir aquesta comunió amb nosaltres, que era i continua essent el seu projecte original, no es podrà saciar fins que tot home, *de tota tribu, llengua, poble i nació* (Ap 5,9) hagi menjat el seu Cos i begut la seva Sang: per això, aquest mateix Sopar es farà present en la celebració de l'Eucaristia fins al seu retorn. ■

(continuarà)

Diumenge, 7 de maig de 2023. Núm. 702

DIUMENGE V DE PASQUA

“JO SÓC EL CAMÍ, LA VERITAT I LA VIDA”

Crist Pantocràtor. Mosaic de l'absis de l'església Abacial de Maria Laach. Alemanya

Sovint ho cantem: «*Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai, aquesta és l'esperança que posem en vós*» (Salm 32,22)

Avui ho hem cantat en el salm responsorial. Certament cal demanar al Senyor, que el seu amor no ens abandoni mai. Però de fet més que una pregària es tracta d'una constatació. Encara que a vegades no ens ho sembli l'amor amb què Déu ens estima és permanent: Déu no deixa mai d'estimar-nos. Estima fins i tot els pecadors!

Mostrà el seu amor quan, com escoltàvem a la primera lectura, inspirà als apòstols l'elecció dels set diaques per a diversificar una mica les tasques i per trobar col·laboradors eficaços en la distribució de la caritat de l'Església. Així ells, els apòstols, es podien dedicar més plenament a la predicació i a la pregària. No oblidem que evangelització, culte i caritat són els tres eixos de l'activitat de

l'Església. Donem gràcies a Déu de la reinstauració del diaconat als nostres dies, i agraïm la labor de tants diaques que ajuden a les tasques apostòliques de l'Església.

També el Senyor ens ha mostrat el seu amor, com diu l'apòstol Pere en la segona lectura, quan ens escollí per fer-nos el seu poble i ens donà la dignitat de poble sacerdotal. Efectivament pel Baptisme hem estat empeltats a Crist i participem, tots, de la seva triple missió de Profeta, Sacerdot i Rei. Així ho expressem en el ritus del Baptisme quan som unguits amb el sant Crisma i entrem a formar part d'aquest poble escollit, d'aquest reialme sacerdotal. No deixem, doncs, tampoc d'agrair la nostra dignitat de cristians, fills de Déu, que hem estat introduïts a l'edificació espiritual que és l'Església, que té per pedra fonamental el mateix Crist.

I encara cal recordar que l'amor de Déu s'ha manifestat en les nostres vides quan hem reconegut en Crist el camí que ens porta al Pare. L'apòstol Felip, a l'evangeli d'avui, sembla desorientat: "Mostreu-nos el Pare..." I Jesús li fa saber que per conèixer el Pare només hi ha un sol camí, ell mateix, que és el camí la veritat i la vida. I li retreu que després de tant de temps encara no el conegui. També avui hi ha moltes persones, cristians i tot, "desorientats". No només no coneixen el camí, sinó que ni tan sols el cerquen, i a vegades ni sembla que els interessi trobar-lo. No obstant això el Crist continua estimant-nos i oferint-se ell mateix com a camí que porta al Pare. També aquest és un motiu d'acció de gràcies.

Tant de bo la Paraula de Déu que avui hem escoltat desvetlli en nosaltres un desig sincer i pregon de conèixer el Pare. Però tanmateix molt millor si ens fa descobrir que a través de Jesús ja l'hem vist i sabem que ens estima sempre. «*Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai, aquesta és l'esperança que posem en vós*». ■

* * * * *

TROBADA INTERDIOCESANA DE VIDA CREIXENT

Aquest dimecres, dia 10 de maig, acollirem la Trobada Catalana del Moviment de gent gran VIDA CREIXENT
11,15: Acolliment i Benvinguda
12,00: Celebració de l'Eucaristia presidida per
Mn. Lluís Suñer, Administrador diocesà.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 6: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Diumenge, 7: 12,00: Josep Grasiot
18,30: Jaume Vallmajor i Joana Terradas
Dilluns, 8: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 9: 18,30: Angelina Rigall Bosch (I.D.O.)
Dimecres, 10: 12,00: Difunts de Vida Creixent
18,30: Difunts de la Parròquia
Dijous, 11: 18,30: Joan Juanola i Angelina Bohigas
Divendres, 12: 18,30: Per les vocacions
Dissabte, 13: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 14: 12,00: Josep Grasiot
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes

HAN REBUT EL BAPTISME

Roger Garriga Bofill
Paula Estefanía de Gregorio Díaz

HAN CELEBRAT EL MATRIMONI

Antonio Matji Cabello i Maria Riera Ferrer